

Brüssel, 2.6.2021
COM(2021) 512 final

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

milles esitatakse nõukogu arvamus Itaalia 2021. aasta stabiilsusprogrammi kohta

{SWD(2021) 501 final}

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

milles esitatakse nõukogu arvamus Itaalia 2021. aasta stabiilsusprogrammi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelvalve ning majanduspoliitika järelvalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta,¹ eriti selle artikli 5 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitusi,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

olles konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) 20. märtsil 2020 võttis komisjon vastu teatise stabiilsuse ja kasvu pakti üldise vabastusklausli² aktiveerimise kohta³. Komisjon esitas teatises oma seisukoha, et üldise vabastusklausli aktiveerimise tingimused on täidetud, sest COVID-19 puhang põhjustab eeldavalt tõsise majanduslanguse. Liikmesriikide rahandusministrid nõustasid 23. märtsil 2020 komisjoni hinnanguga. Üldine vabastusklausel on võimaldanud liikmesriikidele eelarve paindlikkust kriisi lahendamiseks. See on hõlbustanud eelarvepoliitika koordineerimist tõsise majanduslanguse ajal. Selle aktiveerimine võimaldab ajutiselt kõrvale kalduda liikmesriigi keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks nõutavast kohandamiskavast, tingimusel et see ei ohusta riigi rahanduse kestlikkust keskpikas perspektiivis. 17. septembril 2020 teatas komisjon oma kestliku majanduskasvu strateegias, et üldise vabastusklausli kohaldamist jätkatakse ka 2021. aastal⁴.
- (2) 20. juulil 2020 soovitas nõukogu Itaalia⁵ võtta kooskõlas üldise vabastusklausliga kõik vajalikud meetmed, et tulemuslikult reageerida pandeemiale ning toetada majandust ja selle taastumist. Samuti soovitati Itaalia, kui majandustingimused võimaldavad, järgida eelarvepoliitikat, mille eesmärk on saavutada keskpikas

¹ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

² Määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõikes 1, artikli 6 lõikes 3, artikli 9 lõikes 1 ja artikli 10 lõikes 3 ning määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 3 lõikes 5 ja artikli 5 lõikes 2 sätestatud klausel hõlbustab eelarvepoliitika koordineerimist tõsise majanduslanguse ajal.

³ Komisjoni teatis nõukogule stabiilsuse ja kasvu pakti üldise vabastusklausli aktiveerimise kohta, Brüssel, 20.3.2020 (COM(2020) 123 final).

⁴ Komisjoni teatis „2021. aasta kestliku majanduskasvu strateegia“, Brüssel, 17.9.2020 (COM(2020) 575 final).

⁵ Nõukogu 20. juuli 2020. aasta soovitus, milles käsitletakse Itaalia riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Itaalia 2020. aasta stabiilsusprogrammi kohta (ELT C 282, 26.8.2020, lk 74).

perspektiivis usaldusväärne eelarvepositsioon ja tagada võla kestlikkus, suurendades samal ajal investeeringuid.

- (3) Euroala majanduspoliitikat käsitleva nõukogu soovitusel peaks eelarvepoliitika olema kõigis euroala liikmesriikides kogu 2021. aasta jooksul toetav ning poliitikameetmed peaksid olema kohandatud riigi oludele ning õigeaegsed, ajutised ja sihipärased⁶. Kui epidemioloogilised ja majandustingimused seda võimaldavad, tuleks erakorralised meetmed järk-järgult lõpetada, võideldes samal ajal kriisi sotsiaalsete ja tööturumõjudega. Ellu tuleks viia sellist eelarvepoliitikat, mille eesmärk on saavutada keskpikas perspektiivis usaldusväärne eelarvepositsioon ja tagada võla kestlikkus, suurendades samal ajal investeeringuid. Liikmesriigid peaksid rakendama reforme, mis parandavad kõigi inimeste seisukohast tervise- ja sotsiaalkaitsesüsteemide ulatust, piisavust ja kestlikkust.
- (4) 18. novembril 2020 võttis komisjon vastu oma arvamused euroala liikmesriikide 2021. aasta eelarvekavade kohta, tuginedes eelarvemeetmete kvalitatiivsele hindamisele. Komisjon oli seisukohal, et Itaalia eelarvekava on nõukogus 20. juulil 2020 vastu võetud eelarvepoliitika soovitustega üldiselt kooskõlas ning et enamik kavas sisalduvatest meetmetest toetab märkimisväärse ebakindluse tingimustes majandustegevust. Siiski näib, et mõningad meetmed ei ole ajutised või kompenseeritud tasakaalustavate meetmetega.
- (5) Taasterahastu „NextGenerationEU“, sealhulgas taaste- ja vastupidavusrahistu abil tagatakse kestlik, kaasav ja õiglane taastumine. Määrus (EL) 2021/241, millega luuakse taaste- ja vastupidavusrahistu,⁷ jõustus 19. veebruaril 2021. Sellest rahastust antakse rahalist toetust reformide ja investeeringute elluviimiseks ning sellega kaasneb ELi rahastatav fiskaalne impulss. See aitab majandusel taastuda, teha eelkõige rohe- ja digipöörde edendamiseks kestlikke ja majanduskasvu soodustavaid reforme ja investeeringuid, samuti tugevdab see majanduse vastupidavust ja potentsiaalset majanduskasvu. See aga aitab saavutada lähiajal riigi rahanduses taas soodsama seisundi ning tugevdada keskmises ja pikas perspektiivis kestlikku riigi rahandust, majanduskasvu ja töökohtade loomist.
- (6) 3. märtsil 2021 võttis komisjon vastu teatise, milles esitatakse täiendavad poliitikasuunised eesmärgiga aidata koordineerida eelarvepoliitikat ning valmistada ette liikmesriikide stabiilsus- ja lähenemisprogramme⁸. Üldine eelarvepoliitika peaks liikmesriikide eelarveid ning taaste- ja vastupidavusrahistut arvesse võttes jääma 2021. ja 2022. aastal toetavaks. Pidades aga silmas majandustegevuse eeldatavat järkjärgulist normaliseerumist 2021. aasta teisel poolel, peaks liikmesriikide eelarvepoliitika muutuma 2022. aastal diferentseeritumaks. Liikmesriikide eelarvepoliitikas tuleks arvesse võtta taastumise seisu, riigi rahanduse kestlikkust ning vajadust vähendada majanduslikke, sotsiaalseid ja territoriaalseid erinevusi. Arvestades vajadust toetada ELis kestlikku taastumist, peaksid väikeste kestlikkusriskidega liikmesriigid koostama eelarve nii, et 2022. aastal säiliks toetav eelarvepoliitika, võttes arvesse taaste- ja vastupidavusrahistu mõju. Kõrge võlatasemega liikmesriigid peaksid järgima konservatiivset eelarvepoliitikat, säilitades samal ajal riiklikult rahastatavad investeeringud ning kasutades taaste- ja

⁶ Ootab lõplikku vastuvõtmist nõukogus pärast selle kinnitamist Euroopa Ülemkogus. Eurorühmas 16. detsembril 2020 kokku lepitud tekst on kättesaadav veebiaadressil <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14356-2020-INIT/et/pdf>

⁷ [ELT L 57, 18.2.2021, lk 17.](https://eur-lex.europa.eu/eli/L/2021/182/20210219)

⁸ Komisjoni teatis nõukogule „Üks aasta pärast COVID-19 puhangu algust: eelarvepoliitika meetmed“, Brüssel, 3.3.2021 (COM(2021) 105 final).

vastupidavusrahastust antavaid toetusi täiendavate kvaliteetsete investimisprojektide ja struktuurireformide rahastamiseks. 2022. aasta järgsel perioodil tuleks eelarvepoliitikas võtta jätkuvalt arvesse taastumise tugevust, majandusliku ebakindluse taset ja riigi rahanduse kestlikkusega seotud kaalutlusi. Kui eelarvepoliitika suunatakse ümber keskpikas perspektiivis usaldusväärse eelarvepositsiooni saavutamisele, muu hulgas sobival ajal toetusmeetmete järkjärgulise kaotamise kaudu, aitab see tagada keskpikal perioodil riigi rahanduse kestlikkuse.

- (7) 3. märtsi 2021. aasta teatises oli komisjoni seisukoht, et otsuse tegemisel üldise vabastusklausli kohaldamise lõpetamise või jätkamise kohta tuleks lähtuda majandusolukorra üldhinnangust, mille peamiseks kvantitatiivseks kriteeriumiks on ELi või euroala majandusaktiivsuse tase võrreldes kriisieelse tasemega (2019. aasta lõpp). Oma 2021. aasta kevadprognoosile tuginedes järeldas komisjon 2. juunil, et tingimused üldise vabastusklausli kohaldamise jätkamiseks 2022. aastal ja kohaldamise lõpetamiseks 2023. aastal on täidetud. Ka pärast üldise vabastusklausli kohaldamise lõpetamist võetakse arvesse iga riigi olukorda⁹.
- (8) 30. aprillil 2021 esitas Itaalia oma 2021. aasta stabiilsusprogrammi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1466/97 artikliga 4.
- (9) Eurostati kinnitatud andmete põhjal oli Itaalia valitsemissektori eelarvepuudujääk 2020. aastal 9,5 % SKPst ning valitsemissektori võlg suurenes 155,8 %ni SKPst. Esmase eelarvepositsiooni aastamuutus oli 8,0 % SKPst, võttes arvesse ka kaalutusõiguse alusel majanduse toetamiseks võetud eelarvemeetmeid ja automaatsete stabilisaatorite toimimist. Lisaks andis Itaalia ettevõtetele ja kodumajapidamistele likviidsustoetust (nt garantiid ja maksude tasumise edasilükkamine, millel ei ole otsest ja kohest mõju eelarvele), mille hinnanguline maht on 24,8 % SKPst.
2. juunil 2021 esitas komisjon ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 kohase aruande. Selles aruandes käsitletakse Itaalia eelarve seisundit, kuna tema valitsemissektori eelarvepuudujääk ületas 2020. aastal aluslepingus sätestatud kontrollväärtust (3 % SKPst) ning valitsemissektori võlg ületas aluslepingus sätestatud kontrollväärtust (60 % SKPst) ega vähenenud rahuldavas tempos. Aruandes jõuti järeldusele, et puudujäägikriteerium ei olnud täidetud ja võlakriteerium samuti mitte.
- (10) Ametiasutuste eelarveprognooside aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on 2021. ja 2022. aasta puhul realistlik. 2021. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt on SKP reaalkasv 2021. aastal 4,5 % ja 2022. aastal 4,8 %. Seevastu komisjoni 2021. aasta kevadprognoosi kohaselt on SKP reaalkasv mõnevõrra väiksem, 2021. aastal 4,2 % ja 2022. aastal 4,4 %, peamiselt seetõttu, et 2021. ja 2022. aastal eeldatakse taaste- ja vastupidavuskavas esitatud viimaste andmete põhjal taaste- ja vastupidavusrahastust antavate toetuste vähemal määral kasutamist.
- (11) Valitsuse 2021. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt suureneb valitsemissektori eelarvepuudujääk 2020. aasta 9,5 %-lt SKPst 2021. aastal 11,8 %-le SKPst ning võla suhtarv suureneb 2021. aastal 159,8 %-le SKPst. Programmi kohaselt on esmase eelarvepositsiooni muutus 2021. aastal võrreldes kriisieelse tasemega (2019) 10,4 % SKPst, mis kajastab kaalutusõiguse alusel majanduse toetamiseks võetud eelarvemeetmeid ja automaatsete stabilisaatorite toimimist. Need prognoosid on komisjoni 2021. aasta kevadprognoosiga kooskõlas.

⁹ Komisjoni teatis „Majanduspoliitika koordineerimine 2021. aastal: ületada COVID-19, toetada taastumist ja ajakohastada majandust“, Brüssel, 2.6.2021 (COM(2021)500 final).

- (12) Vastuseks COVID-19 pandeemia ja sellega seotud majanduslangusele on Itaalia võtnud eelarvemeetmeid, et suurendada oma tervishoiusüsteemi suutlikkust, ohjeldada pandeemiat ning anda abi kriisist eriti tugevalt mõjutatud inimestele ja sektoritele. Sellised jõulised poliitikameetmed on aidanud leevendada SKP vähenemist ja see on omakorda aidanud piirata valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võla suurenemist. Eelarvemeetmed peaksid aitama maksimaalselt kaasa majanduse taastumisele, mõjutamata tulevasi eelarvesuundumusi. Seepärast tuleks toetusmeetmete puhul vältida riigi rahandusele püsiva koormuse tekitamist. Kui liikmesriigid võtavad alalisi meetmeid, peaksid nad neid nõuetekohaselt rahastama, et tagada keskpikas perspektiivis eelarveneutraalsus. Need Itaalia 2020. ja 2021. aasta meetmed on kooskõlas nõukogu 20. juuli 2020. aasta soovitusel. Mõni meede, mille valitsus 2020. ja 2021. aastal kaalutlusõiguse alusel vastu võttis, ei näi olevat ajutine või kompenseeritud tasakaalustavate meetmetega. 2023. aastal, mis jääb komisjoni prognoosiperioodist väljapoole, on nende mitteajutiste meetmete mõju esialgse hinnangu kohaselt ligikaudu 1 % SKPst, sealhulgas peamiselt sotsiaalkindlustusmaksete vähendamine vaesemates piirkondades, maksukrediidi laiendamine palgatulule ja peretoetuste kehtestamine. Need mitteajutised meetmed hõlmavad ka investeringuid mahus ligikaudu 0,33 % SKPst, mis peaksid toetama keskpika perioodi potentsiaalset majanduskasvu ja seega kestlikkust.
- (13) 2021. aasta stabiilsusprogrammis eeldatakse investeringuid ja reforme, mida rahastatakse taaste- ja vastupidavusrahastust saadavate toetustega, mis ulatuvad 2021. aastal 0,6 %ni, 2022. aastal 0,9 %ni, 2023. aastal 1,4 %ni, 2024. aastal 0,5 %ni ja 2025. aastal 0,2 %ni SKPst. Programmis eeldatakse ka investeringuid ja reforme, mida rahastatakse taaste- ja vastupidavusrahastust saadavate laenudega, mis ulatuvad 2020. aastal 0,3 %ni, 2021. aastal 0,8 %ni, 2022. aastal 0,9 %ni, 2023. aastal 0,7 %ni, 2024. aastal 1,3 %ni, 2025. aastal 1,2 %ni ja 2026. aastal 1,0 %ni SKPst. Komisjoni kevadprognoosis ei ole neid toetusi eelarveprognoosides täiel määral arvesse võetud, kooskõlas stabiilsusprogrammist hiljem valmis saanud taaste- ja vastupidavuskavas esitatud uuemate andmetega. Selle asemel eeldatakse komisjoni prognoosis investeringuid ja reforme, mida rahastatakse taaste- ja vastupidavusrahastu toetustega, mis ulatuvad 2021. aastal 0,3 %ni SKPst ja 2022. aastal 0,7 %ni SKPst.
- (14) Määruses (EÜ) nr 1466/97 sätestatud kindlaks määratud eelarvekohanduse näitajaid tuleb vaadelda praeguses kontekstis. Esiteks on SKP lõhe hinnangud märkimisväärselt ebakindlad. Teiseks tuleb olla valmis eelarvepoliitikat kiiresti kohandama vastavalt pandeemia arengule, suunates selle terviseohtude vähenedes erakorraliselt abilt sihipärasematele meetmetele. Kolmandaks iseloomustavad praegust olukorda märkimisväärsed majandustegevust toetavad poliitikameetmed. Võttes arvesse ELi eelarvest (näiteks taaste- ja vastupidavusrahastust) tehtavaid suuri ülekandeid, ei kajasta kindlaks määratud näitajad täielikku impulssi, mille majandus eelarvepoliitikast saab. Sellest lähtuvalt ei näi struktuurne eelarvepositsioon olevat praeguses olukorras sobiv näitaja. Kulude kasvu eesmärki tuleb aga kohandada¹⁰ ja täiendada lisateabega, et täielikult kajastada eelarvepoliitika suundumust.

Esiteks, nii nagu 2021. aasta eelarvekavade hindamisel kasutatud lähenemisviisi puhul, on erakorralised meetmed kulude koondnäitajast välja jäetud. Kõnealused kriisiga seotud ajutised erakorralised meetmed toetavad tervishoiusüsteeme ning kompenseerivad töötajatele ja ettevõtetele liikumispiirangute ja tarneahela häirete tõttu

¹⁰ Eelkõige ei võimalda kulude kasvu eesmärgi raames kasutatud nelja aasta investeringute tasandamine nõuetekohaselt hinnata riiklikult rahastatud investeringutest tulenevat eelarvetoetust majanduse taastumiseks.

saamata jäänud tulu; nende meetmete kaotamine avaliku sektori asutuste poolt sõltub rahvatervise ja majandusolukorra normaliseerumisest.

Teiseks, selleks et praegusel ajal hinnata üldist eelarvepoliitikat, peaks asjakohane kulude koondnäitaja hõlmama ELi eelarvest (näiteks taaste- ja vastupidavusrahastust) tehtavaid suuri ülekandeid.

Sellest tulenevalt mõõdetakse eelarvepoliitikat esmaste kulude – k.a taaste- ja vastupidavusrahastust antavate toetuste ja muude ELi vahenditega rahastatavad kulud – muutusega (v.a kaalutusõiguse alusel võetavad tulumeetmed ja kriisiga seotud ajutised erakorralised meetmed).

Üldisest eelarvepoliitikast kaugemale vaadates on analüüsi eesmärk hinnata seda, kas riiklik eelarvepoliitika on konservatiivne ja eelarve struktuur soodustab kestlikku taastumist, mis on kooskõlas rohe- ja digipöördega. Sel põhjusel pööratakse erilist tähelepanu riiklikult rahastatavate jooksvate esmaste kulude ja investeeringute arengule.

- (15) Itaalia 2021. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt väheneb tema valitsemissektori eelarvepuudujääk 2022. aastal 5,9 %-le SKPst, peamiselt seetõttu, et lõpetatakse 2020. ja 2021. aastal vastu võetud ajutised toetusmeetmed ja automaatsete stabilisaatorite tugi on väiksem. Valitsemissektori võla suhtarv langeb 2022. aastal 156,3 %-le SKPst. Need prognoosid on komisjoni 2021. aasta kevadprognoosiga kooskõlas.

Komisjoni prognoosi kohaselt on eespool määratletud üldise eelarvepoliitika mõju (k.a mõju, mida 2022. aastal avaldavad kogunõudlusele nii riiklikust kui ka ELi eelarvest – eelkõige taaste- ja vastupidavusrahastust – rahastatavad investeeringud) hinnanguliselt -2,2 %SKPst¹¹. Taaste- ja vastupidavusrahastust antavate toetuste ja muude ELi vahenditega rahastatavate kulude positiivne panus peaks suurenema 0,4 protsendipunkti SKPst. Riiklikult rahastatavatel investeeringutel peaks olema ekspansiivne panus 0,3 protsendipunkti SKPst¹². Riiklikult rahastatavatel esmastel jooksvatel kuludel (millest on maha arvatud kaalutusõigusel põhinevad tulumeetmed) peaks olema ekspansiivne panus 1,3 protsendipunkti SKPst.

- (16) Liikmesriikide eelarvemeetmete kvaliteet näib olevat eriti oluline. Eelarve- ja struktuurireformid, mille eesmärk on parandada riiklike eelarvete struktuuri, võivad toetada potentsiaalset majanduskasvu, tekitada väga vajalikku eelarvepoliitilist manööverdamisruumi ja aidata tagada pikemas perspektiivis riigi rahanduse kestlikkust, muu hulgas kliimamuutusi ja terviseprobleeme silmas pidades. Tulude poolel on COVID-19 kriis suurendanud selliste reformide tähtsust, mille eesmärk on saavutada tõhusamad ja õiglasemad avaliku sektori tulusüsteemid. Kulude poolel on seetõttu aga veelgi olulisem suurendada kestlike ja majanduskasvu soodustavate investeeringute taset ja kvaliteeti, mis on kooskõlas kasvupotentsiaali, majandusliku ja sotsiaalse vastupidavuse edendamise ning rohe- ja digipöörde eesmärkidega. Taaste- ja vastupidavuskavad võimaldavad parandada riiklike eelarvete struktuuri.
- (17) Programmi keskpika perioodi eelarvekavade kohaselt väheneb valitsemissektori eelarvepuudujääk 2023. aasta 4,3 %-lt SKPst 2024. aastal 3,4 %-le SKPst. Seega ei naase valitsemissektori eelarvepuudujääk kavakohaselt programmiperioodi jooksul tasemele alla 3 % SKPst.

¹¹ Miinusmärgiga näitaja viitab sellele, et esmaste kulude kasv on suurem kui keskpika perioodi majanduskasv; see osutab ekspansiivsele eelarvepoliitikale.

¹² Muudel riiklikult rahastatavatel kapitalikuludel peaks olema ekspansiivne panus 0,2 protsendipunkti SKPst.

Programmi kohaselt on üldise eelarvepoliitika mõju (k.a mõju, mida avaldavad kogunõudlusele nii riiklikust kui ka ELi eelarvest – eelkõige taaste- ja vastupidavusrahasust – rahastatavad investeeringud) 2023. ja 2024. aastal hinnanguliselt keskmiselt 0,4 % SKPst¹³. Taaste- ja vastupidavusrahasust antavate toetuste ja muude ELi vahenditega rahastatavate kulude positiivne panus peaks vähenema 0,4 protsendipunkti SKPst. Riiklikult rahastatavatel investeeringutel peaks olema ekspansiivne panus 0,2 protsendipunkti SKPst¹⁴. Riiklikult rahastatavatel esmastel jooksvatel kuludel (millest on maha arvatud kaalutusõigusel põhinevad tulumeetmed) peaks olema neutraalne panus.

Praegune hinnanguline kümne aasta keskmine nominaalne potentsiaalne majanduskasv on 2 %¹⁵. See hinnang ei hõlma aga taaste- ja vastupidavuskavaga ette nähtud reformide mõju, mis võivad hoogustada Itaalia potentsiaalset majanduskasvu.

- (18) Valitsemissektori võla suhtarv peaks langema 2023. aasta 155 %-lt SKPst 2024. aastal 152,7 %-le SKPst. Võttes arvesse kõrget võla suhtarvu, mis prognoosi kohaselt langeb aja jooksul üksnes järk-järgult, järeldatakse, et keskpikas perspektiivis ohustavad Itaaliat suured riigi rahanduse kestlikkusega seotud riskid, nagu nähtub viimasest võla kestlikkuse analüüsist¹⁶.
- (19) Kuna ebakindlus on endiselt väga suur, peaksid eelarvepoliitika suunised jääma valdavalt kvalitatiivseks. Täpsemaid kvantitatiivseid suuniseid perioodi hilisemateks aastateks tuleks anda 2022. aastal, juhul kui ebakindlus on selleks ajaks piisavalt vähenenud.

Nõukogu on hinnanud 2021. aasta stabiilsusprogrammi ja järelmeetmeid, mida Itaalia on võtnud seoses nõukogu 20. juuli 2020. aasta soovitusega,

SOOVITAB ITAALIAL TEHA JÄRGMIST:

1. Kasutada 2022. aastal taaste- ja vastupidavusrahasut lisainvesteeringute rahastamiseks, et toetada majanduse taastumist, järgides samal ajal konservatiivset eelarvepoliitikat. Säilitada riiklikult rahastatavad investeeringud. Piirata riiklikult rahastatavate jooksvate kulude kasvu.
2. Kui majandustingimused võimaldavad, järgida eelarvepoliitikat, mille eesmärk on saavutada keskpikas perspektiivis usaldusväärne eelarvepositsioon ja tagada keskpikas perspektiivis riigi rahanduse kestlikkus. Samal ajal edendada investeeringuid, et suurendada kasvupotentsiaali.
3. Pöörata nii eelarve tulude kui ka kulude poolel erilist tähelepanu riigi rahanduse struktuurile ja eelarvemeetmete kvaliteedile, et tagada majanduse kestlik ja kaasav taastumine. Seada prioriteediks kestlikud ja majanduskasvu soodustavad investeeringud, eelkõige toetades rohe- ja digipööret. Seada esikohale eelarve- ja struktuurireformid, mis aitavad rahastada avaliku poliitika prioriteete ja aitavad kaasa riigi rahanduse pikaajalisele kestlikkusele, sealhulgas tugevdades kõigi inimeste seisukohast tervishoiu- ja sotsiaalkaitsesüsteemide katvust, piisavust ja kestlikkust.

¹³ Selles punktis esitatud hinnangud põhinevad üksikasjalikel eelarveprognoosidel, mille Itaalia esitas 2021. aasta stabiilsusprogrammiga. Kui valitsemissektori eelarvepuudujääk ja võlg välja jätta, ei ole Itaalia esitatud prognoosides 2021. aasta mais teatatud eelarvepaketti arvesse võetud. See, 20. mail 2021 vastu võetud, pakett sisaldas 2021. aastaks täiendavat erakorralist toetust, samuti muid eelolevatel aastatel investeerimisprojektide riiklikuks rahastamiseks ette nähtud ressursse.

¹⁴ Muudel riiklikult rahastatavatel kapitalikuludel peaks olema pärssiv panus 0,2 protsendipunkti SKPst.

¹⁵ Komisjoni hinnang ühiselt kokkulepitud meetodika alusel.

¹⁶ Vt komisjoni talituste töödokument – statistiline lisa, milles on esitatud 2021. aasta stabiilsus- ja lähenemisprogrammide hindamiseks vajalikud taustandmed.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*